

ע"ב, כְּמִנִּין בִּינִי והנה משה ואהרן הם מעל הסנהדרין והם בסוד שתי העינים העליונים חו"ב, דהיינו עין אחת בחכמה שבימין ועין אחת בבנינה שבשמאל, וביחד הם ע"ב עינים כמנין ביי"ן. **וְהָאֵי אֵיחֻוּ רָזָא דְנוּתָן בַּכּוּס עֵינוּ** והוא סוד שנותן ביי"ן שבכוס את עינו, והוא בכדי להמשיך שפע מהחו"ב והז"ת לכל העולמות.

צריך להגביה את הכוס של ברכה מן הקרקע שיעור טפח וכן צריך לשגר את הכוס של ברכה במתנה לאשתו בכדי שאשתו תתברך

וּמִגְבִּיהוּ מִן הַקֶּרֶקַע טַפַּח וכן צריך להגביה את הכוס של ברכה מן הקרקע שיעור טפח, **בְּגִין דְּאֵת ה' אֵיחֻי כּוּס, בְּעֵי לְסִלְקָא לָהּ בָּאֵת י', דְּאֵיחֻי טַפַּח, דְּבִיחֻי אֶתְפַּתַּחַת ה' בָּה' אֶצְבָּעָאן** והוא בגלל שהאות ה' דבינה שבסוד הכו"ס צריכים להעלותה ולקשרה באות

י' דחכמה, שסוד האות י' הוא טפח, דהיינו שיד קמוצה היא שיעור טפח והיא נראית כאות י' ובפתיחת היד נפתחת אות ה', דהיינו שנפתחים ה' אצבעות שבסוד חג"ת נ"ה והם מקבלים את החמשים שערי בינה כאשר ה' דבינה נכפלת בי' דחכמה. **וּמִשְׁגֵּרוּ לְאִנְשֵׁי**

בֵּיתוֹ בְּמִתְנָה, בְּגִין דִּיתְבַּרְךְ דְּבִיתָהּ וכן צריך לשגר את הכוס של ברכה במתנה לאשתו בכדי שאשתו תתברך [ור], **דְּאֵיחֻי נַפֶּשׁ, דְּאֶתְמַר**

אור הרשב"י

ואינה צריכה לשתות), הכי אמר רבי יוחנן: אין פרי בטנה של אשה מתברך אלא מפרי בטנו של איש, שנאמר וברך פרי בטנך – פרי בטנה לא נאמר אלא פרי בטנך. תניא נמי הכי, רבי נתן אומר: מנין שאין פרי בטנה של אשה מתברך אלא מפרי בטנו של איש –

[ור] ובענין זה איתא בברכות דף נא עמוד ב' עולא אקלע לבי רב נחמן, כריך ריפתא בריך ברכת מזונא, יהב ליה כסא דברכתא לרב נחמן. אמר ליה רב נחמן: לישדר מר כסא דברכתא לילתא. אמר ליה (כיון שאתה שתית מהכוס, אין אשתך צריכה לברכה,

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

בַּהּ (במדבר יא) נִפְשָׁנוּ יִבְשָׁה אֵין כֹּל, וְאַתְּ בִּרְכַת וְאַתְּ עֲבִידַת פִּרְיִן וסוד הדבר הוא שהאשה שורשה מהמלכות הנקראת נפש,

שבזה נאמר 'נפשנו יבשה אין כל', דהיינו שהמלכות יבשה כאשר היסוד הנקרא כל לא משפיע בה, וע"י הכוס של ברכה היא מתברכת ועושה פירות, **הִנֵּה הוּא דְכָתִיב, (בראשית א) תִּדְשָׁא הָאָרֶץ דְּשָׂא** וזהו מש"כ בפסוק 'תדשא הארץ דשא', דהיינו שהמלכות הנקראת ארץ מוציאה את שפע הדשא והוא כאשר 'עץ פרי

עושה פרי' דהיינו שהוא כאשר היסוד משפיע בה (רמ"ק)♦

התיקון הרביעי צריך לומר על שולחנו דברי תורה כדי למתק את המלכות **רְבִיעָאָה, לְמַהּוּי עַל פְּתוּרִיהַ דְּבִרֵי תוֹרָה** והנה התיקון הרביעי

מתיקוני הסעודה הוא שצריך לומר על שולחנו דברי תורה, **דִּלָּא יִתְקַיִים בֵּיהּ כְּגֻוּנָא דְעַמֵּי הָאָרֶץ, דְּאַתְמַר עַלִּיהוּ (ישעיה כח) כִּי כָּל שְׁלַחְנוֹת מָלְאוּ קִיָּא צֹאָה** בכדי שלא יתקיים בו כדוגמת העמי הארץ שנאמר עליהם 'כי כל שלחנות מלאו קיא צאה'. **אַבְּל בְּסִתְרֵי תוֹרָה אוֹקְמוּהָ, הָרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין** אבל ביאור הדבר בסודות

אור הרשב"י

נבגא דברכתא היא (כל היין הנמצא בחבית נחשב ככוס של ברכה ואת יכולה לשתות ממנו). שלחה ליה: ממהדורי מילי ומסמרטוטי כלמי (רוכלים מרבים בדברים, כמו שסמרטוטים מרבים כינים, וכוונה שמרבה דברים כרוכל).

שנאמר: וברך פרי בטנך - פרי בטנה לא נאמר אלא פרי בטנך. אדהכי שמעה ילתא (שאינו רוצה לשגר לה כוס של ברכה), קמה בזיהרא (בכעס) ועלתה לבי חמרא ותברא ארבע מאה דני דחמרא. אמר ליה רב נחמן: נשדר לה מר כסא אחרינא, שלח לה: כל האי

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

התורה הוא כמו שביארו חז"ל ואמרו שהרוצה להעשיר יצפין [רח], יתן שלחן לצפון, הרי שלחן לשמאלא, דאיהו דין, פעי לקשרא ביה ימינא, דאיהו אורייתא, דאתיחיבת מחסד, דאיהו רחמי, ימין ה' דהיינו שהוא צריך לתת את המלכות הנקראת שולחן בגבורה שבצפון, ובזה המלכות הנקראת שולחן היא בצד שמאל של הדין, ובכדי להתעשר הוא צריך לקשור את המלכות הנקראת שולחן בדברי תורה שניתנה בצד החסד שבימין, שזו התורה שבסוד הת"ת היא בקו הרחמים הנוטה לימין ה', ולכן צריך לומר דברי תורה על המלכות הנקראת שולחן בכדי למתקה בחסדים ועי"כ יושפע עליו שפע רב.

התיקון החמישי צריך להאריך על שולחנו בכדי שהעניים יבואו ויאכלו על שולחנו

חמישאה, אוקמוה מארי מתניתין, דצריך להאריך על פתוריה, בגין עניים התיקון החמישי הוא מה

שביארו חז"ל שצריך להאריך על שולחנו בכדי שהעניים יבואו ויאכלו על שולחנו [רט]. ורזא דמלה, בגין דצדקה יאריך יומוי, דלא יתקצרון

אור הרשב"י

[רט] כדאיתא בבבא בתרא דף כה עמוד ב' ואמר רב יהודה שלשה דברים המאריך בהן מאריכין ימיו ושנותיו של אדם: המאריך בתפלתו, והמאריך על שלחנו, והמאריך בבית הכסא. ופירש"י והמאריך על שלחנו – שמתוך כך עניים באין ומתפרנסים.

[רח] כדאיתא בבבא בתרא דף כה עמוד ב' אמר רבי יצחק: הרוצה שיחכים – ידרים, ושיעשיר – יצפין, וסימניך: שלחן בצפון ומנורה בדרום; ורבי יהושע בן לוי אמר: לעולם ידרים, שמתוך שמתחכם מתעשר, שנאמר: אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד.

וְסוּד הַדָּבָר הוּא שֶׁיִּזְכּוּ הַצְדָּקָה שֶׁהוּא הָאֵרִיךְ עַל שׁוֹלַחְנוּ יִתְאַרְכוּ יָמָיו וְלֹא יִתְקַצְרוּ.
**בְּגִוּוֹנָא דְּאִוְרֵייתָא אִיהוּ אֲרִיכוֹת יוֹמִין, בְּתֵרִין עֲלָמִין,
 בְּעֲלָמָא דִּין וּבְעֲלָמָא דְּאֵתִי לְנִשְׁמָתָא** ודבר זה הוא כדוגמת התורה
 שֶׁהַעֲוֹסֵק בָּהּ מֵאֲרִיכִים אֶת יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו בְּשָׁנֵי הָעוֹלָמוֹת בַּעֲלָמָא דִּין וּבַעֲלָמָא דְּאֵתִי
 בְּנִשְׁמָתוֹ [ר']. **אוּף הֵכִי צִדְקָה, אִיהִי אֲרִיכוֹת יוֹמִין לְגִוּוֹפָא,**

אור הרשב"י

'משוכלל' מדי כדי לקחת קלטת עם הדף
 היומי של אותו יום, להכניסה למכשיר הטיפ
 ברכב, ולשמוע.

וכך עשה מיוזענו הגביר הלונדוני. מיד
 בתחלת הדרך סגר את כל הפלאפונים שלו,
 הפעיל את הטיפ, והחל להתענג על דברי
 הסוגייה של ה'דף היומי', ולא התבטל לרגע.
 בהיותו כבר באוטוסטרדה שמחוץ ללונדון,
 נסעה לפניו משאית גדולה וארוכה במהירות
 איטית במיוחד, והוא רצה לעוקפה. האיש
 מתכוון לעבור לנתיב הנגדי כדי לעקוף,
 ולפתע הוא שומע קול סירנה משמרתית.

היהודי שלנו היה בטוח שנידת משטרה
 נוסעת מאחוריו, ומבקשת גם היא לעקוף את
 המשאית, ולכן הפעילו השוטרים את
 הסירנה, כדי שיחזור הוא למסלול ויניח להם
 לבצע את העקיפה לפניו.

היהודי העשיר ציית לסירנה, וחזר לנתיב
 הנסיעה שלו, תוך שהוא ממתין לעקיפתה של
 הניידת. הוא ממתין, אבל הניידת לא באה.
 גם במראה שבתוך הרכב, ובאלו שבצדדים,
 אי אפשר היה לאתר את הניידת עם האורות

[ר'] כי הנה התורה אנוני מנא ואצולי מצלא
 (סוטה כא). ולפנינו מעשה שארע בימינו,
 אשר ממנו נלמד עד כמה למוד התורה אכן
 מנן ומציל את האדם מכל דבר רע, ומכל פגע
 וצרה.

מעשה ביהודי מלונדון, שלא ויתר מעודו על
 שיעור הדף היומי. לומדי השיעור בו הוא
 משתתף מספרים, שהמסירות שלו ללמוד,
 גורמת להתפעלות מרובה בקרב כל חבריו,
 המציינים את העובדה שמגשים של כסף
 וזהב, הפסדים ורווחים, מעולם לא נכנסו
 למערכת השקולים שלו.

לעתים תכופות הוא נשאר שעה ארוכה אחרי
 השיעור, ומתפלפל עם מגיד השיעור
 והלומדים בענייני הסוגייה שנלמדה זה עתה.
 מצדו, כל הלקוחות יכולים להמתין לו
 בסבלנות עד שהוא יסיים את המשא ומתן
 ההלכתי, ורק לאחר מכן יתפנה אליהם.

והנה פעם אחת ארע לו אונס גמור, והאיש
 נאלץ לנסוע לדרכו לפני השיעור. אולם, לא
 איש כמוהו יותר על הדף היומי. בדור
 הקלטות והדיסקים של ימינו, לא צריך להיות